

РЕШЕНИЕ

№ 11318

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4012** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Смарт Сайбер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Ц. З., срещу Решение №1380/20.03.2024 г., постановено по НАХД № 15298/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2300469/04.10.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ /ДИТ-СО/, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5. вр. чл. 415, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание-имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В жалбата се релевират доводи, че решението на въззивния съд е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът сочи допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които не били обсъдени от СРС. Не била извършена преценка от въззивния съд дали достатъчно ясно и конкретно е обосновано основанието за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството, дали правилно е определена датата на извършване на нарушението, както и не е обсъдил приложението на привилегирания състав. Твърди се още, че

административнонаказващият орган незаконосъобразно е наложил на дружеството 11 идентични наказания. Иска се отмяна на въззивното решение, респ. отмяна на наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област, чрез упълномощения си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение №1380/20.03.2024 г. по НАХД № 15298/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав е потвърдено Наказателно постановление № 23-2300469/04.10.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] на основание чл. 416, ал. 5. вр. чл. 415, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание-имуществена санкция в размер на 2 000 (две хиляди) лева, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че във връзка с извършени през месец юни 2023 г. проверки от инспектори от ДИТ-СО по спазване на трудовото законодателство от „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1. т. 1 от ДР на КТ, е било установено забавяне в изплащането на определено и начислено трудово възнаграждение за месец април 2023 г. на редица служители, включително това в размер на 6004.33 лева, дължимо на служителя С. А. А.. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2321506/19.06.2023 г., връчен на същата дата на представител на дружеството с изрично пълномощно за представителство пред ИА ГИТ. Във връзка с констатираните по време на проверката нарушения, на основание чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ, били издадени задължителни предписания на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], като съгласно т. 12 от протокола, на дружеството било издадено предписание да заплати на С. А. А. трудовото възнаграждение за извършената от него през месец април 2023 г. работа. Бил даден срок за изпълнение на предписанието до 19.07.2023 г. При извършена последваща проверка до 04.08.2023 г. за изпълнение на дадените предписания, контролните органи констатирали, че предписанието под № 12 не било изпълнено. Констатирано било нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС Наказателно постановление № 23-2300469/04.10.2023 г., от директора на ДИТ-СО, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, на

дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За изясняване на фактите и на обстоятелствата по делото, първоинстанционният съд е събрал като доказателства показанията на свидетелката К. К. – главен инспектор от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, която е съставила АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

За да потвърди процесното наказателно постановление съставът на въззивния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това органи, спазени са изискванията на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, доколкото АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели по съставянето на акта, спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП. Според СРС е налице пълно и логично описание на относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, вкл. и такива по извършването му, като ясно е посочено в какво се изразява нарушението – дружеството в качеството си на работодател не е изпълнило предписанието на контролните органи в срок до 19.07.2023 г., с което на 20.07.2023 г. е нарушило разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ. Мотивирано са отхвърлени възраженията на дружеството, включително и по отношение приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно, като не са налице твърдените касационни основания.

Съобразно чл. 404, ал. 1, т. 12 от КТ контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения. Приложената ПАМ, след влизането си в сила, поражда предвидените права и задължения, които подлежат на изпълнение. В настоящия случай, по отношение на дружеството е била приложена ПАМ с изрично определен срок на изпълнение - 19.07.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ, „който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“.

Между страните не е спорно, че предписанието не е изпълнено, нито в първоначално определения срок, нито след него. Соченото от дружеството – касатор поведение на неговия служител /че му е взел движими вещи като лаптопи, принтери, сканиращи устройства и че не е изпълнявал трудовите си функции/ не е релевантно за настоящия правен спор и би могло да бъде предмет на друг вид производство.

Неоснователни са възраженията на касатора, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението, доколкото от деня, следващ датата на изтичане на определения срок за изпълнение на ПАМ / на 19.07.2023 г./, в който срок задълженото дружество е бездействало, т.е. на 20.07.2023 г., санкционираното дружество е в неизпълнение и извършва вмененото му нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

Противно на наведените в касационната жалба твърдения, районният съд правилно е посочил, че нарушението не покрива белезите на маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, поради което му съответства предвидената в чл. 415, ал. 1 санкция, която е наложена в размер, близък до минималния. В допълнение и с оглед задължителната за

съдилищата тълкувателна практика, следва да се отбележи, че с Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК е прието, че привилегираният състав на чл. 415в КТ е приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3, сред които не е това по чл.415 от КТ, вменено на дружеството.

По тези съображения и предвид липсата на касационни основания, решението на въззивния съд следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, които на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1380/20.03.2024 г. по НАХД № 15298/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав.

ОСЪЖДА „Смарт Сайбер ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.